

DARBININKAS

100 N. So. Boston's atnaujinamas, ketvirtą ir subatoma.
Leidžia Am. Lietuvių Kaimo Katalikų Sv. Juozapo
Dorbininkų Mokykla.
"DARBININKAS"
(The Worker)

Published every Tuesday, Thursday, and Saturday by St.
Joseph's Lithuanian R.C. Association of Labor.
Subscription Rates:

Yearly \$3.00
Boston and suburbs \$4.00
6 months \$1.50
Foreign countries yearly \$4.25

"DARBININKAS"
143 W. Broadway South Boston, Mass.

BIAURUS BOLŠEVIKŲ DARBAS

Jau plačiai žinoma apie tai, kaip lietuvių bolševikai su pagalba rusų Raudonosios Gvardijos Petrograde išardė Centrinį Komitetą, globojantį Rusijos tremtinius. Matyt jų nedorėlių darbas tuomi nepasibaigė. Pereitame numeryje pasakėme trumpą žinutę apie suareštavimą Voroneže Lietuvos Vyriausiosios Tarybos Rusijoje. Tą žinutę pranešė Amerikos laikraščiai.

Minėtoji Taryba susidėjo iš 15 labiausiai užsitarnavusių lietuvių tėvyninai. Tarpe jų yra tokie garbingi vyrai, kaip va kalbininkas prof. J. Jablonskis, P. Mašiotas, K. Grinius. Dabar jie per bolševikų malonę pūdomi kalėjimuose. Be abejonės kaip Petrograde Kapskui pasidaravus. Centrinis Komitetas buvo išardytas, taip ir minėtoji Taryba per jį ir kitus lietuvių išgamas nukentėjo.

Mūsų skaitytojai gal ne visi težino apie Lietuvos Vyriausiąją Tarybą Rusijoje. Štai pluoštelis žinių apie ją:

"Suirus senajai Tautos Tarybai Lietuvos Karininkų Sąjunga, didžiausia lietuvių organizacija jungianti apie save 25 tūkst. įvairių partijų lietuvių pasieję ant savęs iniciatyvą organizavimo Vyriausio Lietuvos Tautos Komiteto, kuris galėtų atstovauti Rusijos lietuviams taip svarbiu mūsų gyvenimo momentu. Tuo tikslu ji kreipėsi į lietuvių visuomenės didžios įtakos vyrus J. Jablonskį, K. Grinių ir Pr. Mašiota kviesdama juos daryti to Vyriausiojo Komiteto brandolį ir įgaliodama juos kviesdama Vyriausiąją Komitetą steigti ir kitus lietuvių visuomenės ir politikos darbininkus "nesivairiant principu partijų atstovavimo, priimančius vien pamatus išdirbtos deklaracijos."

Karininkų Sąjungos įgaliojė J. Grinius, P. Mašiota ir J. Jablonskis kvietė 1917 m. lapkričio 15 d. visų lietuvių visuomenės partijų konferenciją, kad išdirbtų kuriamos Tarybos deklaraciją ir pasitartų su jomis dėl Tarybos sąstato.

Konferencijon atsuntė savo atstovus šios partijos: socialistų liaudininkų demokratų partija, demokratine tautos laisvės santara, tautos pažangos, krikščionių demokratų partijos ir katalikų sąjunga. Toji konferencija pavadinta "trijų ir partijų suvažiavimas" vienu balsu pripažino "būtinai reikalingu sudaryti Vyriausią Liet. Organą, kuris vadovautų Rusijos lietuvių politikos gyvenimui ir išdirbtų deklaraciją vienu balsu pripažintą visų suvažiavusių. Toji deklaracija, pasiremiama aiškiai reikiama Lietuvoje ir kitur gyvenančių lietuvių valia taip užbrėžia savo tikslą:

"Lietuviams žengiant prie Nepriklausomos Demokratinės Lietuvos Respublikos Vyriausio Lietuvos Organo darbų tikslas yra nepriklausomos Lietuvos Valstybės atnaujinimas. Lietuvos Organo deklaracijos žodžiais turi budriai sergėti nepriklausomos Lietuvos idėją,

ir ginti ją nuo kaimynių valstybių bei tautų kėsinimosi." Deklaracija stato reikalavimą suvienyti visas Lietuvos dalis ir išėjimą į jures. Deklaracijoj pažymima, kad valdymo forma ir santikiai su kaimynėmis bei kitomis pasaulio valstybėmis gali nustatyti tik Lietuvos Steigiamasis susirinkimas Vilniuje išrinktas visuotiniu (be lyties, tautos ir tikybės skirtumo) lygiu, tiesin ir slapto balsavimu, proporcionalia sistema esant šalyje piliečių laisvų garantijoms.

"Vyriausias Lietuvos Organas turi pranešti pasauliui, jog lietuvių siekdami savo prosenių tradicijas ir teisybės bei demokratizmo principais vedami garantuoja būsimos Lietuvos valstybės tautų mažumoms tinkamas jų kultūros reikalingas sąlygas" (dek. žodžiai).

Deklaracija pabrėžė, jog Lietuvos valstybės atnaujinimo sankcija tepriklauso tarptautiniam taikos kongresui ir jog lietuvių tautai jau šitame taikos kongrese turi būti grąžinta jos senoji teisė dalyvauti savo atstovais tautų sprendimuose.

Paliečiant antrąją dalį Lietuvos Konferencijos Vilniuje, kurioj kalbama apie galimus Lietuvos deklaraciją pažinti, kad būsimoji Lietuvos valstybė suvisi j tam tikrus Lietuvos Seimų nustatytus santykius ne tik su Vokietija, bet su visomis pasaulio valstybėmis.

Tasai "trijų ir partijų suvažiavimas" kaip matome, daug aiškiau užbrėžė savo darbų tikslus negu tai buvo daroma ligšiol. Dirbant tam tikromis aplinkybėmis buvusioji Tautos Taryba nei Vilniaus Konferencija to padaryti negalėjo.

Aiškiai nurodant, kad žengiant prie Nepriklausomos Demokratinės Lietuvos Respublikos, kad reikalaujame suvienytos Lietuvos ir išėjimo į jures, kad lig laiku negalime daryti Lietuvos vardu nei vieni valstybei jokių pasižadėjimų dėl būsimųjų nepriklausomos Lietuvos santykių. Su kaimynėmis bei kitomis valstybėmis galėsime išlaikyti tik daugelį nesupratimų ir įtarimų, kurie susikonsolidavo apie lietuvių klausimą svetimačių akys dėl broliškų kaimynių lietuvių tautos kaimynų pasidaravimu.

Nemažian svarbos deklaracijos tos aiškumas turės ir pagaliai lietuvių visuomenei Rusijoje, nukreipdamas jos darbus į tam tikrą aiškiai pažymėtą vagą. Suvažiavimas priėmė vienu balsu paremtą agsčiau išdėstytais principais deklaraciją išreikšė pritarimą Lietuvos Karininkų Sąjungos Centro Komitetui, kuris suteiktas K. Griniui, J. Jablonskiui ir Pr. Mašiotaui iniciatyvą Vyriausio Lietuvos Organo sudarymo ir nutarė, kad jie trys įeina į Liet. Vyriausią Tarybą Rusijoje eo ipso be rinkimų. Bet jų trijų suvažiavimas išrinko vienu balsu dar dvyliką lietuvių visuomenės darbininkų ne nuo partijų, bet iš partijų ir nepartyvių tarpo, kurie kartu su K. Griniu, J. Jablonskiu ir P. Mašiotu ir su-

daro Vyriausią Lietuvos Organą, pavadintą:
Lietuvių Vyriausią Tarybą Rusijoje.

Suvažiavimas nutarė pavesiti Lietuvos Vyriausią Tarybą Rusijoje krypties ir nedalyvavusias suvažiavime partijas pranešti joms Tarybos darbų platformą ir paklausti jų galimas jos galimū prisidėti prie bendrojo darbo.

Taiči Rusijoje lietuvių valdymo savo vadovaujamą organą Tarybos sąstatas, kurioje esama tokių užsitarnavusių lietuvių visuomenės darbininkų kaip K. Grinius, P. Mašiotas ir J. Jablonskis duoda mums vilties, kad išvengs daugelio klaidų, kurios buvo daromos senosios Tautos Tarybos. Darbas laukia milžiniškas. Per daug praleista laiko savitarpinėms gincams ir nesutikimams.

Kas dalyvavo.
Suvažiavime dalyvavo: 1) iš trijų—Jonas Jablonskis ir Pranas Mašiotas; 2) partijų atstovai: Lietuvos Socialistų Liaudininkų Demokratų—Mykolas Slezevičius, Albinas Rimka; Demokratinės Tautos Laisvės Santaros—dras Juozas Bagdonas, Stasys Šilingas, Vytautas Petrulis ir pavadintojas—Rapolas Skipitis; Tautos Pažangos—Martinas Yčas, Juozas Vokietaitis, kun. Julijonas Jasenskis; Lietuvos Krikščionių Demokratų—kun. Mykolas Krupavičius, Vytautas Endziulaitis; Lietuvos Katalikų Tautos Sąjungos—kun. Pranas Penkauskas; 3) organizacijų atstovai: Lietuvių Karininkų Sąjungos Centro Komiteto—Jurgis Elisonas.

(„Lietuva“)

Dievas ir žmogus.

PASAULIO NELAIMĖS IR APVEIZDA.

Parašė F. J. J.

pagal Martiną J. Scott, S. J.
Kaikuriams pasaulinės istorijos laikais žmonės buvo netgi verčiami klausiti: „Ar yra kokia pasaulėje Galybė, kuriai rūpi žmogijos gerovė?“ Žemės drebėjimai, badai, kadrės didžias pragalištis neša žmoniui. Jeigu yra pasaulis Valdytojas, tai kodėl Jis leidžia tas baisias nelaimes ant žmonių? Pripažinimas, kad yra Visagalis Valdytojas šio pasaulio, kaip mes galime pripažinti Jį teisingu ir išmintingu, dirstelę j tuos visus baidius apsiereikšimus, atsitikimus ir neapsakomas nelaimes? Padedas mintys kartais gali užteikti kiekvienam žmogui, o ypač kokiai nelaimė ar bėdai prispaudus. Tokie aimanavimai visų tankiausiai išsėja iš lūpų ir širdžių neteisybės aukų, nusiskriaustųjų...

Kiekvienas žmogus savo gyvenime turi patirti daug nemalonumų. Ne vienas, užėjus toms tamsioms gyvenimo valandoms, arba tapęs neteisai nuskrustas, tuojau išsida religijos, tikėjimo. Mano sau, kad per daug neteisybės ir vargų pasaulėje. Kaip tas gal būtų sutinkama su dangiška valdžia? Daugeliui dar pasipainioja į pagelbą išrūti klausimą ateistai su savo teorijomis. Žmogelis, daugias nieko nesuprastas, greitai įtiki jį mokslui ir tampa jį atkak. Jis su jais ir šaukia, kad nėra Dievo. Jei Dievas būtų, tai is neleistų žmonėms pjaunius, muštis. Jis vargus atitolintų nuo žmonių. Panašiai minčių nemažai teko girdėti iškilus šiai baidiai kare.

Norėdami geriau, suprantiu ir aiškiau atsakyti, kaip tai galima pasaulines nelaimes sutinkinti su Dievo Apveizda, paduosime keletą pavyzdžių. Jie kartu nurodys, kaip tos visos nelaimės atsitinka Dievo Apveizda valdant šį pasaulį ir visus kitus.

Laike šios šalies revoliucijos bei revoliucijinės karės, Jurgis Washingtonas, didžiai ištęstas žmonių gero ir tėvas šios šalies liuosybės, laikė savo kareivius Forge lygumose, klonyje, labai šaltoj, žiaurioje žemoje. Jo kareiviai labai daug vargo turėjo panešti. Jie neturėjo užtektinai drabužių apsidenkti, neturėjo ganėtinai maisto pavalgyti. Jie turėjo būt pusplikiai ir turėjo badmiriauti. Vienok, Washingtonas net per prievartą vertė juos vargti toki neapsakomą vargą. Ar bene jis nežinojo, kad jo kareiviai turi taip skursti? Kas drįstų tą jam prikišti?

Arba vėl, laike šios šalies civilės karės buvo baidus kruvini mas mūšis žinomas kaip „The Battle of the Wilderness“.

Generolas Grant'as, pulkavinkas žiemės S. V. dalies kareivius, siuntė vieną pulką po kitam ant mirties prieš stiprią pietų kariuomenę. Mūšis ten buvo toks baidus, kad ta vieta tapo praminta tikra skerdyne. Mūšis tęsėsi per kelias dienas. Ar generolas Grantas buvo žiaurus žmogus? Visai ne. Jis buvo labai gailėsirdingas. Kuomet generolas Lee pasidavė jam; jis neatėmė nuo generolo Lee ginklų; paliko jį liuosu. Po tam sužinojome, kad pietų kareiviai neturi, ką valgyti, tuojau nusiuositi jiems maisto, nors jie prieš jį buvo kariavę. Jis stropiai rūpinosi visų gerove.

Beabejo tuos karvedžius, valdytojus negalima lyginti prie Visagalio Valdytojo visos pasaulės. Vienok pastebime tą faktą, kad kartais ir labai gailėsirdingas žmogus, nekuriose aplinkybėse, leidžia žmonėms kentėti, vargti bei pats yra kančios ar vargo priežasčia. Vada! mato plačiau. Prieš jį akis stovi ateitis nors ir tamsi.

Dievas, būdamas viską žinantis ir matantis, supranta jį visų vargų reikšmę, kur kas neapsakomai geriau už hile koki žmogų. Jokio palyginimo čion negali būt. Todėl ar negalima žinoti bei pripažinti, kodėl Valdytojas šio pasaulio leidžia kartais tiek nelaimių? Priežastys turi būti toms nelaimėms, nes kitaip viską žinantis Valdytojas jų neleistų. Dirstelę j nekurias aplinkybes tų nelaimių, tuojau išsvytume jų prasme.

Jei hotentotas, kurs niekad nei girdėjo nei matė dentisto mokslo, pamatytų Amerikos motiną laikantį kūdikį, kuomet dentistas su replėmis traukia danti, tartų: „O kokia žiauri motina?“ Po paaiškinimo aplinkybių ir išrodymo, kad tas išeis ant gero, jis beabejo permaintyti savo mintį. Tai-gi, jei mes matytume pasaulį su jo visais daiktai, kaip Dievas Valdytojas kad mato, tai ir mes atnauintume savo supratimą. Hotentotas daug geresnes turi ypatybes suprasti išmintingiausią pasaulėje galvočių, ne kaip gudriausias iš visos žmonių žinoti svieto Valdytoją. Jo plenus bei Jo visų parėdymą.

Keli metai atgal East upėje, New York'e, laivas vėžinantis vaikus, užsdegė. Moterys ten esančios pradėjo juos mesti ant kranto. Duokim sau matytume tik moteris ir vaikus, o nežinotume kad laivas dega, ar nepasakytume: koks kvaailos ir žiauros tos moters! Mes matome suvis mažą laivo dalelę, tai yra pasaulio. Visa mūsų žemė, tai tik mikroskopiskas gabalėlis palyginus su visu svietu. Mes tančiai tik matome apsiereikšimus, o priežasčių ir aplinkybių suvis nematome. Bet gal ne vis-

nas tarsi, mes turime supratinę apie taisybę. Nors labai maži esame, ale turime ypatingę išduoti nuosprendį. Ne, negalime pakol nesužinosime kokioj giminytėj tas gabalėlis stovi su kitais kūnais. Lyginai ir apie visus atsitikimus pasaulėje, negalime nežinodami visų aplinkybių juos pasmerkti ar užgerti.

Duokim sau pasitaikytų matyti nusidėty ant mirties vyro pačią su vaikais, verciančius ir maldaujančius gubernatoriaus dovanoti vyrui gyvastį. Gubernatorius nesutinka dovanoti, nors jis galetų. Ar pavaldintume jį kietasirdžiui, užtaiti? Nuosprendį galėtume išduoti tik žinodami visas aplinkybes. Gubernatorius privalo turėti omenėje ne tik pačią su vaikais, ale gyvybes kitų, j valstijoje esančių, kuriuos jis valdo. Tai-gi ir pasaulio Valdytojas būdamas nepabaigta išmintingas ir galingas, nuolat turi atmintyje visą pasaulį su visais daiktai. Jo šventa Apatveizda geriausiai žino kaip viską vadoti ir užlaikyti.

Bidami maži mėgome labiau bovytis ne kaip mokintis. Jei tėvai nebūt vertę mokintis, kas iš mūs būtų buvę. Bet tuom laiku mums atrodė, kad tėvai negerai darė mums bausdami, etc. Tėvai darė taip, nes jie permafė mūsų ateitį.

Palyginus tuos visus pavyzdžius prie svieto Valdytojaus, išmintingiausias žmogus negali prilygti Jam ne kaip mažas vaikelis savo tėvui. Suprasdami savo Valdytoją toki esant, privalome visame Juomi pasitiktėti. Visas mummyse geras nuo Jo paeina. Tikėjimas ir religija išaškinsima mums tą, ko protas negali. „Vienas protas,“ anot profesorius Harnack'o racionalistai, „yra garbus daiktas, bet nelaimė žmogui, kurs to tik laikosi ir apatendo juoiti savo jausmus. Kadangi ant klausimų iš kur mes esame? kur mes einame? ir kokiū tikslu gyvename?“

Protas duoda atsakymą šiandien beveik toki pat ką du ar trys tūkstantai metų atgal davė. Gerbiamieji, tikrai religija, Dievo ir artimo meilė duoda tikrą gyvenimo reikšmę. Protas (žinojimas) to negali suteikti.“

Tai-gi pilną atsakymą, kaip sutinkinti svieto nelaimes su Dievo Apveizda rasime religijoje. Protas nurodo tik to visokio racionalizmo, būtent, kad tai sveikam protavimui nesipriešina. Tikėjimas mums aiškiai pasako, kad Dievas savo šventa Apveizda valdo kaip kitus taip ir šį pasaulį. Šventas Raštas mums perspėja apie nuodėmę už nenorėjimą pripažinti Apveizdos. „Nesakyk prieš angelą: kad nėra Apveizdos: nes Dievas gali užsiterštinti, tavo žodžiu ir išgrauti visus tavo rankų darbus“ (Eccl. V-5).

PASTABELĖS.
Bostono Transcript editoriale rašė seredoj apie prijungimą Lietuvos, Kuršo ir Estonijos prie Vokietijos. Pastebėjo, jog tai padaryti prieš gyventojų norą ir jog visi Amerikos lietuvių, latvių ir estai nenori, kad jų tėvynes valdytų vokiečiai.

Suareštavimas Lietuvos Vyriausiosios Tarybos Voroneže parodo, jog Rusijos lietuvių bolševikai perėina visus cariskius kramolos malšintojus.

Rusijos bolševikai pasižymės tuo, jog savo pasibaisėtinais darbais perei visus pasaulio razbaininkus ir despotus.

Dabar Amerikos lietuvių liberalai mato, jog apsiriko seimnodami 1914 m. su socialistais vietoj su katalikais.

Kai bolševikai Rusijoje pasidarbavo išpajdami jos inteligentiją, tai kiekiečiai dabar gali rusus su didesne racija vadinti Bauervolk, negu lietuvis.

Jaunimo darželis.

KNYGA IR GYVENIMAS.

Paėmęs katalikišką knygą užtemysi autoriaus vardą, imprimatur arba užtvirtinimą, kad yra gera, įžangą ir turinį. Ji gi tapo parašyta kokiame nors tikslui.

Tas pats yra ir su Bažnyčios žurnumi. Jis turi vardą, yra sutvertas Dievo paveikslu, jis nešioja savo sieloje Kristaus imprimatur arba antspandą — patvirtinimą šventais sakramentais. Jo turinys yra tai gerio jo darbai. Ar-gi neaišku, kad jis turi tikslą? Geri jo darbai pagelbėti kitiems ieškoti Kelio, Gyvenimo ir Tiesos yra tai jo tikslas.

Jaunimui įžengiant pasaulin, jo gyvenimo knygos prasmė privalo būti meile, kuri yra visų kitų dorybių pamatas. Kiekvieno žmogaus gyvenimo knyga nėra dar užbaigta, kuomet jis gyvena. Mirties valandą ją užbaigs. Tad-gi, kiekvienas privalo gyventi taip, kad jo gyvenimo knyga taptų tinkančiu Kristaus knygynu veikalu.

A. Matutis.

ISMINTIES IR PROTO PERLAIS SIRDIS.

Jš širdies paeina visokios dorybės, bet yra širdžių, kurios pilnos visokia papiktinimo.

Širdis nukentėia visokias nelaimes.

Širdis dažnai daro visokias klaidas, delto protas turi visuomet vadlyti širdį.

Kiekvieno ten mintys, kur širdis traukia.

Godulio širdis prilipus prie turty, nes ten meilė jo nutreipta.

Nuo ko širdį sulaiko daugelis kiūdių, tai jį ten dar labiau traukia.

Kas iš širdies paeina, tai širdį ir pasiekia.

Zinokime, kad dainiui tik vienas kelias: širdyje ieškoti inkvėpimo ir kilti prie Dievo.

Labai bloga, kad gerą širdį, o kvaila galva valdo.

Labai negera, jeigu žmogaus širdis pakyla augščiau, negu protas, tuomet protas širdį dažnai nesuvaldo ir ištinka nelaimės.

Širdis taip daro ir taip mato, kaip jį prakalbėti, ypač kol dar yra jaunutė. Todėl, j širdį visuomet reikia kalbėti išmintingai, sulgy Sutvetojo įkvėpimo.

Yra žmonių, kurie visai savo širdies nejaucia, taip, kad, kaip visai neturėtų. Mes tuos vadiname „beširdžiais“.

Kas neturi Dievo širdyje, to širdis yra visai apmirus.

Atsitinka dažnai, kad dvi vienokios širdys spūinka tarpų savęs, ir randa draugiškumą. Jų tarpe bujoja Dievo palaiminimas.

Nelaimingos esti širdys, jei užveda tarpų savęs draugiškumą be Dievo palaiminimo.

Turtingas yra tas ir viskuo pasiganaidina, kuris moka valdyti savo širdį.

Širdį pakelkim augstyn, o rankas prie darbo ir dirbkim del Tėvynės ir Tautos labo.

J. V. Šešupė.

NENORI DOVANOS.

Kartą Puodikiškės Skilvyra, kuris turėjo septynes gražias dukteris užaugines, susitkęs sykį Dubauskų Jonuką ir sakko:

— Jonuk, ar tamista norėsi priimti nuo manęs dovaną del amžinos atminties?

— Ne pats nežinau. Maloni būtų dovana, bet nenorėčiau jumis maskrausti.

— Nepaisyk manęs. Duosiu ką galiu, tą ko daugiau turiu.

— Norėčiau žinoti jūsų malonybės gerą širdį, ką-gi man suteiksite dovanų.

— Klausyk. Žinai, kad užauginau septynes dukteris, tad vieną noriu tau padovanoti.

— Gera dovana. Bet tamistėle ieškoties godesnį (lokamnesnį) ant dovanų, aš nelabai dovanoms tikęs, tad atleisk man, nepriimsiu nė tos.

J. V. Kovas.

SENAS BOKŠTAS.

Senos sienos baigia griūti, Jau palinko jos visai, Bet menori bokštas žūti, Vis da laikosi tvirtai.

Šimtus metų išgyveno, Antra tiek da išstovės; Nepakrtypo, nors paseno Milžin's praeitos garbės.

Tik jam liūdna, kad pranyko Ponų jo puiki karta, Kad jų vieta jame liko Vien pelėdų užimta.

Todėl liūdnei vargšas žiūri Savo išmūtais langais: Aplink jį avelių būrį Gano kerdžius su vaikais.

Ei! seniau, čia mūšis buvo, Šimtai kirtosi žmonių; Viršų gavo čia Lietuva Sulig metraščio žinių...

P. Zaunys.

STYGŲ BALSAL.

Suskambėjo stygos gailiai, Gaudžiai sudejavo, Susipynę aidai dailiai, Man jausmus užgavo.

Pasidavęs jųjų galei, Mintimis skrajojau, Ir, kaip tie liūdai balseliai, Gailiai aš raudojau.

Uosaitis.

REIKALINGI AGENTAI RINKIMUI PRENUMERATŲ "DARBININKUI."

Istoriškai atminčiai

AMERIKOS LIETUVIŲ VISUOTINO SEIMO, BUVUSIO 13 D. KOVO NEW YORK'E.

Visiems žinoma firma STRUPAS & Co. paminėjimui Istoriško Seimo, padarė sekancius dalykus: Aukšinius guzikus 10 "kareto" po \$1.00 ir po \$1.50, taip vadinamus Gold Filled po 75c., paukuotus po 50c. Laikrodėliams kabutes ant šilkinio kaspino po \$1.75 ir \$2.50. Ant šikėninio kabutės po 25c. Pastatyti ant kamodės kristalinė žvaigždė 3 colių dydžio su Lietuvišku herbu 75c. Puikus paveikslas rodantis Amerikos lietuvių vienybę "VARDAN TOS LIETUVOS" 50c. Viršminetus daiktus turėtų įgyti žėdnas vienas lietuvis ir lietuvaite, kam da neužgoso lietuviška širdis.

Reikalaudami siųskite kartu su orderiu ir pinigų stempom ar money orderiu. Jeigu kam netiktų ar nerastų vertu, pinigai grąžinami.

Taip-pat mes darom visokius draugystės guzikus, ku-kardas, veliavas, antspaudas ir tt. Kreipkitės šiuo adresu: STRUPAS & CO., 92 WARVICK STREET, NEWARK, N. J.

Kas girdėti lietuvių kolonijose.

DUQUESNE, PA.

Čionar yra pusėtinai lietuvių būrelis. Darbai eina gerai. Tik tas negerai, kad tarpe mūsų atsirado bolševikų. Kurie trukdo gerą darbą.

Mes lietuviai katalikai neprivalome jų klausyti. Aiškiai matome bolševikų razhajus Rusijoje ir niekšybes mūsų socialistų-bolševikų. Turime sujusti skleistą susipratimą tarp mesupratusių lietuvių, kad jie nesiduria bolševikams suklaidinti save. Ypač neskaitykime jų laikraščius, neikime į jų prakalbas, priimame ir jais bėlame nesudėkime su jais.

A. L.

LAWRENCE, MASS.

Kol nebuvo čionai neprigulmingos parapijos, tai kad ir susivaidindavo su savo klebonu, bet tarpe savęs visi žmonės gyveno vienybėje. Pažiūrėkim, kaip gyvena dabar, kaip susitvėrė neprigulminga parapija. Gyvena vienas kitą neapkęsdami. Susitikę ant gatvės vienas kitą išpravarčiuoja: tu rymonis, tu nezaledžnikas ir tt. Kur tik vestuvės ar krikštynos tai ten ir muštynės. Labiausia, vienok, po salūnus. Nėgana kad mūsų ale ir pasipajauja.

Tai gi pažvelgim, broliai lietuviai, į tas neprigulmingas parapijas, kokią naudą jos mums atneša. Atminkime broliai lietuviai, kaip mūsų tėveliai ir protėviai gyveno. Neturėjo neprigulmingų parapijų ir laimingai buvo. Dabar jų atsirado. Patūrėkime kas iš jų.

Kol mes jauni esam ir mažai tikiame turim, tai mums tolesnė ateitis mažai terūpi. Bet pažiūrėkim kas su tokiais atsitinka, kaip papuola kolkon nelaimė. Tuomet mums tokių Miekų nereikia. Aš esu patimėjis iš tų miekių, kad kaip tik asperga ir pamato, kad gal reikės skirtis su šiuo pasauliu, tai sako pašaukite Rymo-katalikų kunigą, nes Miekus gal ne kunigas. O kaip pamislėja apie mirtį, tai padaro raštus su Rymo kunigų, kad numirų ant Rymo katalikų kapinių palaidotų. Matome, kad žmogaus širdis nujaučia tikrybę Rymo katalikų tikėjimo ir pavojaus, savo gyvenimo valandę glaudžiai prie Rymo Bažnyčios, kaip motinos. Yra tokių žmonių, kurie vaikus siunčia į Rymo katalikų nedėlinę mokyklą, patys vienok, eina pas Miekų ant "mišų". Ar tai nėra gėda tokiems tėvams.

Keletas žodžių apie nezaledžnikų "kunigus". Kai, Miekus atvažiuo iš Serantono į Lawrence, tai matyt buvo, kad jisai buvo bėdinas. Atsivėžė tik vieną rankotį. O kai buvo čionais viena mėnėsi, tai nusipirko raudoną kepuraitę ir pradėjo sakyti, kad jo kirkūžė būsiama katedra. Net mane juokas paėmė. Aš misliju sau, kaip čia gali būti. Ale Miekus turėta planai išanksto. Už poros mėnesių įsitaie ir kryžių ant krutinės ir pradėjo sakyti, kad reikės sušaukti Sinodas ir reikės išrinkti lietuviškas vyskupas. Apakė visiems savo nezaledžnikams, kad į sinodą suvažiuo-

sią iš visos Amerikos kunigai ir paprastai delegatai. Nu tas ir atsitiko, kad suvažiuo, tai suvažiuo—iš Serantono nezaledžnikas Petrošius ir iš Lowellio paliokų nezaledžnikas ir visos bohos nuo Brook gatvės. Tada ir aprinko mūsų Miekų nezaledžnikų vyskupą. Da vienas iš Miekus komitetų atsisoties klausia Miekus: "Kokis vyskupas išventino prablaščių kunigus?" Tai tas Miekui labai nepatiko. Miekus pašoko ir suriko: "Būtam komitetas o nieko nesuprantu." Tas žmogelis ir vėl nutilo.

Praeitį vasarą iš Chicago, Ill. atsiladojo tokis Motiejus, pavardės niekas nežino. Tai Miekus palaikė sklepe apie porą mėnesių ir paklausė savo žmonių ar jau galima Motiejų šventinti. Keletas nezaledžnikų pritaria, kad galima. Ir niekas nežino kokis vyskupas Motiejų šventino. O dabar tas Motiejus Serantone, Pa. mulkina nezaledžnikus. Teisybė sakant, pas Miekų kunigai kaip grybai iš po lietaus dygsta. Vieną mėnesį atvažiuos kokis laisvamanis, o ant kito, jau nezaledžnikų bambizas. 25 d. vasario Miekus pašventino du vaikėzu. Dabar jau galėsia Miekus mišioms patarnauti ir žmones "spavieduoti." Ale kad pas Miekų ir jam pačiam nėra ką "spaviedoti," ba nezaledžnikai neina išpažinties. Praeitais metais gavėnįj, prieš pačias Velykas pasakė, kad Velykų rytė galėsite visi kad ir be "spaviednės" priimti "komuniją." Tai žmonės juokdamiesi ėjo prie "komunijos" ir džiaugė, kad nebėra jokios išpažinties. Vėl dar viena sykį Miekus norėjo apmulkinti savo nezaledžnikus. Atsikvietė savo kirkūžę protestonų kunigą, aptaisė bažnytinėmis drapanomis ir pastatė jį prieš žmones būk tai pamokslą sakyti. Sakė, būk tai esąs aiškių Rymo katalikų kunigas. Bet taip lengvai Miekui nenu-sisiekė pameluoti. Lietuvių vaikai pradėjo pasakoti, kad jie pažįsta tą kunigą ir jo vardas. Miekus.

Išventinti Miekų į vyskupus atvažiuo koks tai pranėtas farmeris, o Miekus vadino kunigaikščiu areivyskupu. Ale kas do areivyskupas buvo, kad nieko nemokėjo atlikti. Visą kamandavojo Miekus.

Miekus per savo pamokslus keikia Šventą Tėvą ir visus vyskupas ir sako, kad bažnyčios neprivalo prigulėti prie diecezijų. Kaip Miekus pasivadino vyskupu, tai sutaisė savo vyskupišką konstituciją ir garsina savo laikraštį "Atgimime," kad sugriebs visas nezaledžnas parapijas po savo valdžia. Konstitucijoj buvo rašyta, kad kiekviena nezaledžna parapija turi prigulėti prie Miekus diecezijos ir mokėti į dieceziją. Toliaus buvo rašyta, kad nei viena neprigulminga parapija negali susitverti be Miekus žinios ir kožnos parapijos visi dokumentai turi būti pas vyskupą. Tai mat kokis Miekus. Kai ant Rymo katalikų vyskupu, tai sako, kad nereikia prigulėti prie diecezijų, o kaip jisai, tai nori visus nezaledžnikus apžioti. Strazdo delko Miekus ne-

pripažįsta. Juk jisai yra tokis pat nezaledžnikas, kaip Miekus. Kada Strazdas buvo Cambridge, Mass., tai Miekus nuvažiuodavo, prikaltinti, kad Strazdas prigulėtų prie jo, bet anas atsakė: "Tai Miekus ir neapkenčia dabar Strazdo."

3 d. kovo įvyko Miekus prakalbos paliokų salėje. Miekus tyvė nezaledžnikų kooperaciją. Vedėjų vakaro buvo Norkys. Kalbėtojai buvo iš S. Bostono "Ateities" redaktoriai, Miekus ir du nezaledžnikai klerikai. Kada "Ateities" redaktoriai kalbėjo, tai Miekus skaitė "Darbininką." Galop Norkus perstatė Miekų. Nu tas, kad kalbėjo, tai kalbėjo Girdi, kai turėsim savo kooperaciją, tai būsime labai bagoti, turėsim krautuves, turėsim dideles farmas, laikysim daug galvijų, kiaulių, vištų, kalakutų ir žuikių. Tai girdi mums nieko nereikės pirkti, tik automobilius pasipirksim del parvežimo gspadinės ordelų. Miekus vienas sykį pasakė kad reikia visiems darbininkams įsitaistyti orlaivį, kad nereiktų pėstiem eiti į fabrikus. Bet dar ligšiol Lawrence nematė nei vieno orlaivio. Tai taip ir su kooperacija bus. Kada Miekus kalbėjo tai du vyrukai "susifaitavo." O trečias Juozas Povilauskas prisidėjo. Visi juvo karšti nezaledžnikai.

Ak jūs žmoneliai, žmoneliai. Jau treti metai, kaip Miekus jus mulkina ir jūs dar vis nesuprantat. Juk jūs savo širdyse jaučiate, kad kreivų keliu einate, jūs matote, kaip nezaledžnikai prieš mirtį gūžta pie tikrojo Rymo-katalikų tikėjimo ir vis-gi nebrendate iš purvyno.

Lawrencietis.

CLEVELAND, OHIO.

Čia turėjo laisvieji jaunimo lavinimosi ratelį. Lavinosi žinoma laisvai. Bet prie jų pripainiojo socialistai. O kaip žinome jie tik sau gyvenimo teisę pripažįsta ir iš visų pajėgų darbuojas, kad viską ant savo pastatyti ir visiems užnerti raudonas nektaižas. Laisvamaniai, vienok, dar purtėsi nuo raudonųjų nektaižų. Tai ratelis trūko, kaip girdėjan.

Kupstas.

DAYTON, OHIO.

"Tėvynės" No. 9 tulas Ponnaitis, netekęs sąžinės arba ausų, melagingai aprašo čia buvusias vas 10 d. prakalbas. Tasai žmogelis, matyt, nesužinojo nei apie prakalbų tikslą, nes rašo būk būvę aiškinta, jog bus prakalbos apie darbininkų reikalus. Turin pasakyti, jog LDS kuopa jau buvo pirmiausia prakalbų sutverta ir kalbėtojas A. S. Kulbickas minėtos prakalbose jau neketino aiškinti gynai darbininkų reikalų, o kalbėjo apie tiktybos, bažnyčios ir spaudos reikalus. Suprantama, kad laisvamanis ko laikraščio korespondentui negalėjo intinkti kalbėtojas, kuris išrodinėjo reikalą platinai katalikišką spaudą, o atsi-kratyti nuo bedieviškos ir socialistiškos, bet ir laikraščiu rados reikėtų teisingesnes žinias rašyti. Apie J. Šestoko kalbą minėtas korespondentas ir-gi melagingai rašė. Jisai kalbėjo apie jaunomene ir jų organizaciją L. Vyčius. Gi apie TMD, jis nesakė.

Buvęs prakalbose.

NEW HAVEN, CONN.

LDS. 28 kuopa laikys savo bertainai susirinkimą ateinančią nedėlį, t. y. 24 d. kovo tuo po sumai 1 val. po pietų bažnytinę svetainę po No. 295 St. John st. Visi nariai malonėsite susirinkti į šį susirinkimą. Delegatai ką tik nuo seimo parvažiuo daug ką papasakos. Taip-gi bus duodamas nariams L. D. Kalendorius tiems, kurie dar negavote ir šiaip visokių svarbių reikalų bus.

Kviečia Valdyba.

LAWRENCE, MASS.

Raptaravimas apie Seimą.

Kovo 2 d. vak. buvo prakalbos šv. Pranciškaus parapijos svetainėje. Buvo kuopiliausiai išduoti raportai delegatų Amerikos Lietuvių Visuotinio Seimo. Antanas Grigoraitis kalbėjo ir perskaitė Seimo protokolą. Paskui kalbėjo apie tą seimą kun. F. A. Virmauskis, A. Petronis, O. Sidoravičiūtė, Vl. Rusilas, Cebatoraitė. Dainavo choras, Sisirinkinę dalyvavo apie 400 žmonių. Socialistai ir mickiniai neriasi iš kailio, kad seimas gražiai išėjo. Aukų surinkta apie \$14.00. Susirinkimas atsidarė ir tapo uždaras su Lietuvos Hymnu. Buvo džiaugsmingai išsunkta Lietuvos ateitį trys garsingieji dainininkai. Tą patį vakarą išrinkta daugiau kolektorių ir suorganizuota jie eiti per Lawrence rinkti aukų Lietuvos gelbėjimui ir jos atstatymui.

Primicijos.

Vienas iš kun. Virmausko seminarijos draugų diakonas Jonas Kelley (airis) bus šventinamas su kitais šv. Jono seminarijos klerikais pėnnyčioje, šv. Kryžiaus Bostono katedroje ir pasižadėjo savo pirmas primicijas laikyti verbų nedėlioje šv. Pranciškaus lietuvių bažnyčioje. Jo šv. mišios bus nedėlios rytė, kovo 24 d. 1918 m. Po šv. mišų jis suteiks žmonėms savo palaiminimą. Kun. Kelley yra žinomas Lawrence'o lietuviams katalikams, nes jis kelioliką sykių tarnavo jį bažnyčioje kaip dijakonas. Palaiminimai prasidės 9 val., o primicijos 11 val.

Kun. D-ro Maliausko konferencijos.

Gerb. kun. Dr. Maliauskas pradės čia savo konferencijas verby nedėdienyje 7 val. vakare šv. Pranciškaus lietuvių bažnyčioje. Iš viso jis laikys 8 konferencijas. Proga tad ir šio miesto lietuviams išgirsti teisybę, — kovo 25 d. 1918.

Iškepė.

Miekus, žinomas "kaipo ir vyskupas," "pamokines" žmogelį per keturis mėnesius, iššventino pereinioje savaitėje į kunigus. Miekus kepa raudonakalius į kunigus, kaip geras kukorius vėžius. Kas tik turi kelioliką šimtų, tas gal patapti į "kunigas." Miekus turi tam tikrą ir kukorių, kuris tą pečenką mickiniam gamina.

Bytina Miekų.

Tulas, biznieris, pamatęs, kad Miekus savo "kunigavi-mu" daro gerą biznį, sumanė išgauti nuo valdžios titulą — "Justice of Peace" ir nu visus šliūbuot. Sakoma, kad iš tokių civilių šliūbų įeina daugiau pinigų nei iš drugst-rystės-apitekos.

J. K.—ras.

LOWELL, MASS.

Prakalbos pavyko.

Nedėlioje, kovo 17 buvo surengtos pobažnytinę salę prakalbos. Žmonių buvo 200 su viršum. Kalbėjo dviem atvejais Pr. Gudas, "Darbininko" redaktoriaus. Kalbėjo apie lietuvių tautinius reikalus, nurodymas, jog tik lietuviai patys tegali tinkamai aprūpinti savo tautos reikalus. Kalbėjo ir apie Rusijos bolševikus kuoaikšiansia parodydamas, kad jie yra didžiausi visokių laisvių ir žmonių teisių varžytojai. Nurodė, jog lietuvių socialistai eina su tais nevidonais, žmonių neprieteliais. Todėl, sakė, visiems mums geros valios lietuviams reikia susiprasti ir užkirsti kelią socializmo-bolševikizmo platinimui, neskaityti jų laikraščių, neiti į jų prakalbas pramogas ir tt. Galop klebonas kun. Oleknavičius trumpai pakalbėjo apie vietos draugijas ir nurodė, į kurias reikia prigulėti.

Mūsų kolonijos lietuviai ima susiprasti, daugiau rūpintis savo reikalais. Ima pamatyti

ti neįspasakytą socialistų niekšumą.

Ten buvęs.

MT. CARMEL, PA.

Lietuvių Dienos iškilmės. Nedėlios vakarė, Kovo 3 d. įvyko apvaikščiojimas Lietuvių Dienos. Vakare buvo surengtas gražus koncertas parapijinėj svetainėj.

Programa atidarė veitinis klebonas kun. Dargis. Sekė įvairūs programos. Bažnytinis choras po vadovystę vargonininko Jono Demkaus sudainavo keletą gražių dainelių. Didžiąją dalį programos išpildė mergaitės ir berniukai parapijos mokyklos. Juos seers mokytojos išlavino. Dialogas pasakytas p-lės Mikeliūnaitės ir Melinkevičiūtės buvo gerai ir aiškiai atliktas. Matyti, kad tuodvi panelės turi gabumus. E. Gudaiciukė ir A. Juškevičiūtė sudainavo duetą "Ilgą, ilgą."

Keleta muzikališkų šmotelų suteikė vietinė trio susidantanti iš p. p. Lukoševičiūtės, Bakerskio ir Lukoševičiūtės. Visi trys atsižymėjo geru valdimu savo rolės. A. Čiaučionis deklamavo "Balsas iš Tėvynės." Monologas "Mano Amatas" pasakytas O. Cikanavičiaus buvo užimantis ir gražiai atliktas.

Ponia Sirvaitienė prisidėjo prie papuošimo programos sudainuodama "Kur Bakužė Samanota." M. Staveckiuatė atsižymėjo deklamuo-dama "Ko Mums Riekią." Tada kalbėjo J. J. Ramanauskas perstatydamas Lietuvos padėjimą ir ragindamas visus prisidėti prie išgavimo Lietuvai laisvės ir neprigulmybės. Po jo kalbos buvo renkamos aukos. Toliau ant programos sudainavo kvartetas ir Nešiotės, mažos mergaitės nešiočių rolėse užgėdino visus. Dar gražu solo sudainavo p-lė Kelminskaitė. Buvo perstatytas teatrelis "Rengimas la Tėvyne" ir dar choras vėl sudainavo keleta dainelių baigdamas programą sudainavo "Lietuva Tėvyne Mūsų." Nemažai garbės vakaro pasisiekime priklausio vietiniam Lietuvių Benui, kuris daug gražių šmotelų sugrąino.

Žmonių prisirinko pilnutį svetainę ir visi žingeidžiai klausėsi ir neatsakė nuo aukų. Lietuvai. Iš viso aukų Lietuvos rpiikalams atliks nuo šio vakaro apie \$150.00.

T. M. D.

HARTFORD, CONN.

Per tulą laiką jau nieko nematyti spaudoje iš mūsų kolonijos, tas nerūšia kad jau nieko neveikiame. Norėčiam paminėti, kad Hartfordo Lietuvių išpyldė savo priedermę išsiųsdami į Visuotinį Seimą nuo katalikiškų dr-jų ir parapijos 11 delegatų nuotatininkų 3, tai viso buvo net 14 del. L. Vyčių 6 kp. laikė susirinkimą Kovo 17 d. p-lė Eleonora Mašotukė, buvus delegatė Visuotiniame Seime, išdavė raportą, labai aiškiai ir plačiai paaiškindama. Minėta delegatė netik ką nenuilstančiai veikta tarpe vietinių, ypač prie Vyčių, bet seka plačiai ir Lietuvių tautos politiškus reikalus.

Reporteris.

NEWARK, N. J.

Laikas išduoti atskaitą. Jau kelį mėnesiai prabėgo nuo buvusio New Yorko Ali-jantų bazaro, kurio surengimui darbas visos apielinkės dr-jų atstovai. Bazaras pasibaigė ir nieko daugiau apie jį nebegirdėti. Taigi laikas būtų sušaukti atstovų tame reikale priklausančių susirinkimams ir išduoti atskaitą.

Vienas iš atstovų.

Rusijos bolševikų valdžia nenori tartis su Amerika ir kito-mis talkininkų valstybėmis delto, kad jos kapitalistinės. O Vokietijos kapitalistinėms nebuvo bolševikams kliūtim tartis.

Stebuklingas išradimas.

(Vertimas)
(Tęsa)

— Tas voras...
— Pst!—pertrankė ponas Biffs ir pirštu parodė į savo valizą. — Pagalios nieko nesistojų, aš tiktai persmarkiai patraukiau už virvelės.
— Tuo laiku ponas Goldbrooks taipogi pažvelgė į valizą ir atsistėjo su pasipriešinimu.
— O dabar padarysime kitokių ištyrimus.
— Ne, ne, to jau gana!—užprotestavo nelaimingas milijarderis, bet genijus iš Arizonos visai neatkreipdamas atydos į poną Goldbrooks, išėmė maišelį, dviejų pėdų ilgą, o storą, kaip suaugusio vyro petys ir parodė abiem esantiems, išdidžiai užsaulė:
— Tėmykie ponas, jeigu pririesčiau prie pomputės, tai galėtum ponas nulekti ant mėnulio, net dar toliau!
— Ką? aš ant mėnulio?
— Ar ponas netiki? Galime datirti!
— Ne, ne! Aš visai nenoriu!—užsaulė milijarderis.
— Na, tai ištyrime ant ko kito. Aš noriu poną per-tikrinti, kad tas maišelis gali pakelti daugiau dviejų šimtų svary ir galima su juo nulekti net ant Marso.
Prie tų žodžių ponas Samuelius Biffs apsidairė po kambary ir tarė:

— Čia nesiranda sunkesnio daikto, bet gi štai, pono biuras!
— Pone, tas biuras yra istoriška liekana! Jis kainavo man keletą tūkstančių dolerių.
— Tai nieko nekenkia. Paleisime jį tūkstantį pėdų į augštą, o paskui patrauksime virvelę ir jis gražiai nusileis, it kūdikis į motinos prieglobstį.
— Bet-gi, pone Biffs!..
— Greičiau! Prigriebkite man išnešti tą biurą ant balkono.—Ir pagriebė ilgomis savo rankomis vieną biuro galą, o jiedu jam prigriebė.
Kuomet biuras atsirado ant balkono, ponas Samuelius Biffs tvirtomis virvėmis pririesė prie jo tą mažą maišelį, paskui indėjo į jį didesnę metalinę pompele ir padirbėjęs keletą minučių, pagalios pūtvirtines priderančioje vietoje virvelės galą, ilgą ant tūkstančio pėdų ir užsaulė:

Atidžiai! Viskas prirengta!
Ponas Goldbrooks dvasioje netikėjo, kad sunkusis biuras galėtų pasikelti oran, bet štai, biuras sujudėjo, pasikėlė virš balkono ir paskui vis augstyn ir augstyn...

Žmonės ant gatvių susitūrėjo, visų galvos pakilo į augštą, gatvėkariai sustoję, automobiliai rodo suaugo į žemę. Visas New-York'as žiūrėjo į biurą, kylantį ir padangas.

Tuo laikd ponas Samuelius Biffs nuolat leido tūkstančio pėdų virvelę, kuomet gi artinosi galas, užsaulė:

— Dabar ištrikime biurą, nusileidžiantį žemyn, pamažu, švelniai, it kūdikis!—Ir gan švelniai pajudino virvelę, bet atjautė, kad virvelė užsiveržė, tai-gi dar smarkiau patraukė ir... virvelės dvilėks beliko jo rankoje, o likusi dalis su biuru pakilo į padangas. Visas New-York'as pakėlė galvas į augštą, taipogi ir milijarderis Goldbrooks, o biuras vis kėlėsi augstyn ir augstyn taip ilgai, iki visai nepranyko padangėse. Kuomet pagalios nuleido galvą žemyn, tuomet genijus iš Arizonos linksmai užsaulė:

— O ką? Ar-gi nesakiau? Netikėti atsitikimai visuomet pasitaiko! Bet-gi tai niekis! Virvelė buvo sena ir nutrūko!

Milijarderis per nekuri laiką tylėjo, pagalios gi pažvelgė ponui Samueliui Biffs tiesiog į akis ir užklausė:

— Pone Biffs, pasakyk man atvirai, ką ponas nuo manęs norėjai?

— Aš norėjau, idant ponas Goldbrooks duotų pinigų, kad galėčiau mano išradimą apversti naudingam tikslui.
— Gerai. O dabar pasakyk man ponas tiesą, ar toji aerolinilina ištikrųjų grąšina sprogimu kiekvienoje valandoje?

— Gink Dieve! Aš tiktai taip kalbėjau, nes kitaip ponas nebūtum norėjęs pamatyti mano ištyrimų ir niekados nebūtum įtikėjęs tam, ką dabar matei tikromis savo akimis.

Milijarderis Goldbrooks pagrasino jam pirštu po nosę ir už valandėlės tarė:

— Išpildysiu pono reikalavimą ir duosiu, jeigu prireikėtų net 500,000.00 dolerių.

Išgirdęs tai išradėjas visas išsitiesė, pakėlė galvą į augštą ir ištiedamas ranką, užsaulė:

— Didžiausiam milijonierių karaliui, didžiausias pasaulio genijus, Samuelius Biffs iš Arizonos, paduoda ranką del sutarties ir bendrovės.

— Sutinku! O dabar eikie pas mane ir perstatys man savo planus ir sulysime viską, kaip ir ko reikia.

II.
Po mėnesiui laiko, pono Goldbrooks'o parke, radosi draugija: buvo tai pats milijarderis, gražioji devyniolikos metų duklė—Adele, ponas Karolis Wiggs—sekreterius ir ponas Samuelius Biffs, genijus iš Arizonos. Už kokių dešimtų žingsnių stovėjo trys tarnai, išsitiesę, it kareiviai.

Ponas Samuelius Biffs rodinėjo susirinkusiems puikųjį fotelį, išrodinėjo jo ypatybes ir mokino, kaip galima jį vartoti.

— Kuomet išsikels, ar taip-pat nusileis žemyn, kaip ponas kad rodei ofise prie pirmutinio ištyrimo!—užklausė sekretorius.

Išradėjas ne tiktai, kad nieko neatsakė, bet nei neatsiliepė į poną Wiggs, o triušėsi prisirengimu. Už valandėlės "pasivaikščiojimo" oru taip puikiai nusileido ant tos pačios vietos, jog fotelis taip tykiai nutūpė ant žemės, kaip kad drugys ant gėlės.

— Ką tokio panašaus niekad dar nemačiau savo gyvenime!—pašaulė išpudingai panelė Adele.

— Kurs tai gyvenimas dvidešimties vasarų dar neturi! — tarė ponas Wiggs.

— Bet-gi ponui niekotokio ypatingo!—atsiliepė rūstai ponas Goldbrooks, kurs jau nuo metų laiko patėmijo, kad ponas sekretorius ir jo duklė turėjo ką tokio slaptaus. Nuo to gi laiko ponas Karolis Wiggs turėjo inėjimą į milijarderio namus užgintą ir tiktai šioje dienoje pasitaikė proga pamatyti panelę Adele, kuri gan giliai atjautė tą tėvo pasielgimą.

(Toliaus bus)

A. MATUTIS.

Geriausias laikas pasivažinėjimui.

Vaziuokite "Darbininko" automobiliumi, nes tai puikiausias "Overland" firmos, septyniems žmonėms vaziuoti.

Į šliūbą vaziuodami, imkite "Darbininko" automobilį.

Kam reikia kūdikis prie krikšto vežti — užsakykite "Darbininko" automobilį.

NAUDOKIS PROGA — TAUPYK PINIGUS.

Užsakykite iš anksto, jeigu norite vaziuoti gražiausiu "Darbininko" automobiliu, kuris lekia vėjo greitumu.

Su užsakymais kreipkitės šiuo adresu:
242 W. Broadway, So. Boston, Mass.

